

רומנים גרפיים כסוכני זיכרון השואה: יומנה של אנה פרנק כרומן גרפי

פנינה רוזנברג*

תקציר

משנות ה-80 ואילך, משעברו הרומנים הגרפיים/קומיקס טרנספורמציה רדיקלית הן מבחינת תחומי הנושאים שלהם וטווח גילאי הקוראים, הם חדלו להיחשב כ"ילדותיים". לכן אין זה מפתיע שחלק גדל והולך של ספרות זו מתמקד במלחמת העולם השנייה ובשואה ועוסק בתקופה זו ובהשלכותיה מנקודות תצפית שונות, כגון עדויות ניצולים, התמודדות בני "הדור השני" עם צל השואה, סיפורי "מה היה קורה אילו" וסיפורים בדיוניים המבוססים על אירועי התקופה. על רקע זה יציג המאמר את השימוש ברומנים הגרפיים כאמצעי פדגוגי - ככלי ללימוד השואה. גישה זו פותחה בתחילת המאה ה-21, ביזמת מוזיאונים ומוסדות מחקר ש"האני מאמין" שלהם הוא שימור והעברת זיכרון ומורשת השואה. בין החלוצים היה "בית אנה פרנק" באמסטרדם, שיזם את עיבוד היומן האייקוני של אנה פרנק לרומן גרפי ככלי חינוכי, המנגיש את סיפור הנערה הצעירה ב אמצעות קומיקס לקהל הצעיר, מדיום שציבור זה נמנה על צרכניו הנלהבים.

* ד"ר פנינה רוזנברג, מרצה בכירה, טכניון, המחלקה ללימודים הומניסטיים ואמנויות pninarose@gmail.com